

uklar over, hvad der er meningen med lovforslaget, og hvilke rettigheder det giver patienterne. Det kunne jo godt tyde på, at der faktisk er brug for et grundigt udvalgsarbejde, og det må vi jo se om vi kan få tid til.

Jeg skal nøjes med at kommentere enkelte elementer af lovforslaget, vel vidende at det jo kan blive lidt tilfældigt. Men jeg vil dog faktisk gøre det, at jeg vil forholde mig til nogle af de ting, som andre også har været inde på, selv om der så er enkelte elementer i forslaget, der slet ikke bliver behandlet i debatten, og det er jo synd.

Jeg vil starte med det, der handler om undersøgelses- og behandlingsrettigheder for psykisk syge børn og unge. Her er jeg fuldstændig enig med dem, der har sagt, at det er vigtigt, at der sker nogle store fremskridt på det her område. Det er også rigtigt, at vi i årevis har tilladt meget, meget dårlige vilkår for de psykiatriske patienter, også for børn og unge, og derfor vil enhver indsats, der handler om at forbedre behandlingen på det område, være velkommen. Derfor mener jeg også, at en aftale om, at regionerne kan indgå aftaler med private institutioner – hvilket vil give mulighed for behandling – for en række mennesker givetvis vil være en god og nyttig ting, som der ikke er noget belæg for at være imod.

Det, vi bare står tilbage med, er i hvert fald mindst to problemer. Det ene er, at der jo er masser af mennesker, som har psykiske lidelser, og som ikke vil få nogen som helst glæde af det her forslag. Derfor er det jo afgørende at afklare, hvad man så gør for at følge op på det. Der må man jo nok sige at teksten i aftalen, der er indgået mellem socialjeparierne, bliver en anelse uklar, med hensyn til hvad der skal ske frem til 2010.

Det andet, som jeg ikke vil undlade at nævne, er, at det jo er fremgået, at Enhedslisten ikke er med i den her aftale. Det skyldes såmænd ikke aftalens indholdsmæssige utilstrækkelighed, men bare at vi endnu en gang her har et eksempel på, at når der skal gøres noget godt for svage grupper i det danske samfund, så føles det åbenbart mest bekvemt for de politiske partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten også at tage pengene fra de svageste. Det er, som om der skal være den sammenhæng i det, at når man gør noget for de mennesker, som har det skidt, så tager man selvfølgelig midlerne fra pensionister, arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere. Det er ligesom den smarte måde at få det finansieret på. Det bryder vi os ikke om. Vi synes nok,

at der burde være mulighed for, at enkelte af os lidt mere velstillede også kunne få lov til at medvirke til finansieringen af dette i og for sig gode formål.

Så er der spørgsmålet om, at man vil udvide det frie valg ved afløst operation. Jeg er ikke sikker på, at det at lave den form for automatik er den mest fornuftige måde at bruge ressourcerne i sundhedssektoren på. Jeg kan godt se, at det er et forsøg på at straffe regionerne og sygehusene, hvis de ikke sørger for at gennemføre de behandlinger, de har indkaldt folk til. Det kan godt være, at straffeforanstaltninger i den her sammenhæng kan have en vis effekt, men jeg synes nok, at det på den meget uformidlede måde, det er lagt frem, er dybt problematisk.

Det sidste handler om det med det nationale forebyggelsesråd. Det er selvfølgelig godt med forebyggelse, men et eller andet sted synes jeg jo, at det er besynderligt, at man så benytter lejligheden til at nedlægge Motions- og Ernæringsrådet, der jo netop har fungeret i kraft af en uafhængighed, som måske bliver lidt sværere at se, når det bliver det nationale forebyggelsesråd, Sundhedsstyrelsen osv., der skal vejlede ministeren. Jeg ved, at ministeren altid gør, hvad Sundhedsstyrelsen siger, så det er måske ikke så betænkeligt, men faktisk er det jo sådan, at Motions- og Ernæringsrådet på en række områder har vist evne til at komme med input til debatten og gennemføre analyser, som er uafhængige af det politiske system. Det er slet ikke alle de ideer, de kommer med, som jeg synes er gode og fornuftige – overhovedet ikke – men jeg tror faktisk, det er meget godt, at man har sådan et uafhængigt organ, der kan komme med nogle gode udsagn.

Hvis man læser høringssvarene, kan man se, at det jo alligevel – også i ministerens optik – er forbløffende mange kloge og fornuftige mennesker og organisationer, som synes, at det var værd at bevare Motions- og Ernæringsrådet. Så det var måske et af de områder, som det også kunne være godt at bruge lidt tid på i udvalgsarbejdet, og man kunne overveje, om det ikke godt kan være acceptabelt, at der findes enkelte af de kloge hoveder og rådgivere, som er uafhængige og indimellem kommer med nogle råd, og som kan være en anelse besværlige for regeringen, frem for at vi skal have tilpasset hele rådgivningsstrukturen sådan, at ministeren og vi andre er fuldstændig sikre på, at vi ikke bliver stillet over for overraskende udsagn.